

L'Àsia i el drac menjamosques

L'Àsia era una nena de tres anys amb uns ulls brillants com estrelles i un somriure de trapella. Li encantava jugar a la seva habitació, plena de peluixos, contes i dibuixos de colors. Però hi havia una cosa que no li agradava gens ni mica: els mosquits i les mosques!

Cada nit, quan l'Àsia es ficava al llit, sentia el zumzeig molest dels insectes volant al seu voltant. “Bzzzz, bzzzz”, feien mentre ella s'amagava sota els llençols. “Mamaaa! Hi ha mosques a la meva habitació!”, cridava.

La seva mare venia, li feia una carícia i li deia que no passava res, però l'Àsia no estava tranquil·la. Aquells petits éssers voladors li feien pessigolles al nas i li impediien dormir bé.

Un dia, però, va descobrir una cosa sorprenent. Amagat entre les seves joguines hi havia un petit drac verd amb ales escamoses i uns ulls tan brillants com els seus. “Hola, Àsia!”, va dir el drac amb una veueta dolça. “Em dic Drac Menjamosques i visc aquí per ajudar-te!”

L'Àsia primer es va sorprendre, va obrir els ulls com taronges i es va tapar la boca amb les manetes. “Un drac?! De debò?”, va dir amb emoció i una mica d'incredulitat.

El drac va fer una petita rialla i va sacsejar les ales. “Sí, soc un drac especial! La meva missió és protegir els nens i nenes dels insectes molestos. M’encanten! Són com lllaminadures per a mi!”

L’Àsia es va quedar bocabadada mentre el petit drac feia un salt àgil i atrapava una mosca amb la seva llengua llarga i enganxosa. “Slurp!”, va fer el drac, empassant-se l’insecte amb una ganyota divertida. “Mmm... aquesta tenia gust de maduixa!”

La nena va esclatar a riure. “De maduixa?! Ha, ha, ha!”, va dir entre riallades.

Des d’aquell dia, l’Àsia ja no va tornar a preocupar-se pels insectes. Cada nit, el Drac Menjamosques es passejava per l’habitació fent desaparèixer totes les mosques i mosquits amb moviments ràpids i precisos. L’Àsia el mirava fascinada, sentint-se segura i protegida.

Abans de tancar els ulls, sempre li deia: “Gràcies, Drac Menjamosques! Bona nit!”

I així, amb el seu nou amic drac vigilant-la, l’Àsia dormia tranquil·la, sense zumzeigs molestos i amb molts somnis feliços, plens de dracs amics i aventures meravelloses.

I vet aquí un conte, vet aquí un gos, aquest conte ja s’ha fos!